Ч. 276. Пятниця 24 (11) грудня 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З палати послів. — Комісия господарска.

Вторкове засіданє палати послів відбуло ся при досить численній участи. На початку засіданя відчитано впливи. Суд краєвий в справах карних у Відни просить о видане послів: Ончула і Штернберґа з причини злочину поєдинку і пп. Ісопескула, Чайковского, Удржаля і Швейка з причини участи в тім злочині.

П. Міністер справ внутрішних оповістив палаті цісарску санкцию закона ухваленого обома палатами в справі реформи реґуляміну.

П. Міністер скарбу предложив проєкт закона в справі кількох змін закона з дня 23 мая 1883 що до евіденциї катастру податку ґрунтового.

Президент палати заявив, що зголошені наглячі внесеня піддасть під дискусию в часі засіданя, в противнім бо случаю поступованє після дневного порядку було би заколочене.

Першою точкою дневного порядку було перше читанє торговельно-політичного закона о повновласть для правительства, другою перше читанє предложеня о підпираню годівлї худоби. Позаяк обі справи тісно з собою злучені під вглядом господарским, відкрив президент дискусию над обома рівночасно. По промовах пп. Заха, Ґінтера і Шпачка забрав голос міністер торговлї др. Вайскірхнер. Бесідник вказав, що зі всіх сторін, також з рільничих округів виборчих одержало правительство візванє, аби як найскорше перевести торговельний договір з Румунією. Міністер пересьвідчений, що виявлювані аґрарними кругами побоюваня, немов би той договор мав принести рільництву шкоду, неоправдані. Стан худоби в Румунії поки що не такий, аби скількість континґенту загрозила австрийским господарям. Єсть надія, що з Сербією буде можна в короткім часі заключити дуже догідний договор.

Міністер як перше так і тепер стоїть на становищи, що в інтересї внутрішних відносин Австриї привіз живої худоби з балканьских країв не повинен бути дозволений. Згадавши о торговельних відносинах з Чорногорою і Болгариєю і о привозї заморского збіжа, бесідник сконстатував, що правительство вправдї до 1915 року має право заключені договори тимчасово вводити в житє, то однако обовязане ті договори сейчас предкладати парляментови в цїли конституцийного їх затвердженя. З черги обговорював міністер закон о централї для продажи худоби.

П. Ґріґоровічі (румуньский социялїст) заявив, що социяльні демократи будуть голосувати за торговельними договорами в надії, що будуть заключені договори, відповідаючі інтересам населеня. — Також пос. Штравхер (сьоніст з Буковини) сказав, що крайно аґрарний напрям в послїднім часї викликав велике огірчене в кругах міского торговельного і робітничого населеня і серед многих міліонів консументів. Обговорюючи румуньский договір, порушив бесідник справу переслїдуваня румуньских жидів і просив правительство, аби оно відповідно вплинуло на Румунію.

Відтак промавляли пп. Іро, Делюґан і Олесницкий, котрий виступав против привозу заграничного мяса.

По промовах ґенеральних бесідників передано комісиям уповновластнюючий торговельно-політичний закон і правительственне предложене о підпираню годівлї худоби.

Палата полагодила відтак у всїх читанях кілька социяльно-політичних предложень, між иншими закон о торговельних помічниках і в справі замиканя склепів. При нагодї полагодженя справи обезпеченя від нещастних случаїв в будівельнім промислї ухвалено резолюцию Странского, після котрої обовязок обезпеченя має вязати лише такі особи, котрі виключно або переважно займають ся будівельними працями, для тих же осіб, котрі лиш від

---

23)

Смерть і гроби.*

Культурно-природописна розвідка.

Написав К. Ка.

(Дальше).

Як страшну ролю відограла ґільотина підчас великої францускої революциї, досить хиба буде згадати, що від неї згинули не лиш француский король Людвик XVI. і єго жена Мария Антоанетта, донька австрийского цісаря Франца I. і Мариї Тереси, але ще й множество зовсім невинних людий. Не тут місце розписувати ся о тій страшній зьвірскости, яка в тих часах вибухла була мов би яка пошесть у тих людий, що тоді добили ся були у Франциї до власти і старали ся вмовити в цілий сьвіт, що роблять то лиш для загального добра, але для характеристики тих часів наведемо тут коротеньку історию про:

„Поспішний портрет“.

Під ту пору, коли вже король Людвик XVI. і єго жена Мария Антоанетта стали ся були жертвою ґільотини, сидів славний в тім часї маляр Ізабе (Isabeu) в своїй робітни і малював. Аж ось хтось запукав до дверий, а на зазив артиста увійшла якась закутана женщина до комнати і спитала:

— Чи то ви маляр Ізабе?

— Так, то я.

— Я хотїла би, щоби ви мене сейчас намалювали.

— Сейчас?! — А то вам, видко, чогось дуже пильно! — сказав він сьміючись.

— Не так менї, як ґільотинї — відповіла тота женщина. — Мене вписали на лїсту підозріних; хто знає, чи вже завтра ґільотина смерть менї не зробить. Я хотїла би длятого лишити моїм дітем в спадщині мій портрет.

— Коли так, моя пані, — сказав на то маляр — то я зараз возьму ся до роботи. В якім костюмі хочете, щоби вас намалювати?

— В отсім — відповіла дама і скинула плащ із себе та й капузу. Показала ся молода хороша женщина, в сїрій шовковій сукни, в зеленім фартушку і в звичайнім, але хорошім барсті (рід шапочки) на голові.

— Я пані Венот—сказала она—і мала ту честь, що продавала королевій мережева. Оттак я завсїгди убирала ся, коли Мария Антоанетта казала менї прийти до себе, і я хотїла би, щоби мої дїти завсїгди так мене собі пригадували.

Ізабе не сказав вже на то нїчого, лиш взяв ся чим скорше мальовати портрет, а хоч робив єго з великим поспіхом, то все таки став ся він одним із найудачнїйших, які він намалював.

Пані Венот таки дійстно небавком опісля закінчила своє молоде житє на ґільотинї.

На тім кінчимо історию ґільотини і способу траченя нею людий а приступаємо до другого, не менше „культурного“ способу позбавлюваня людий житя за помочию топора. Давнїйший спосіб відрубуваня голови мечем лишаємо на боці. Способу траченя людий за помочию топора уживають в Нїмеччинї головно в Прусах а відтак і в Данії. Що зьвірскість, яка заставляє людий відбирати другим житє, опановує не лиш найнизші круги, з котрих найчастїйше виводять ся убийники, але сягає навіть аж до найвисших кругів, до коронованих голов, на доказ того не потребуємо ставити за примір аж римского цісаря Нерона; на то можуть знайти ся приміри і з новійших часів. Але поки що придивім ся, як відбуває ся сей спосіб траченя людий в теперішних часах.

В цьвітни 1906 р. засудив був суд присяжних в Почдамі римарского челядника, Рудольфа Геннїґа, на смерть за то, що він в грудни 1905 р. убив задля рабунку кельнера Ґірнота. Геннїґ, мужчина лїт 31, був то тип справденної кримінальної, зьвірскої натури, котрого як того дикого зьвіра в лїсї ледви удало ся зловити. Кара смерти мала відбути ся в Плєцензе під Берлином через відрубанє голови а до того спроваджено ката Швіца з Вроцлава. Приготовлення до того зроблено в як найбільшій тайнї, очевидно длятого, щоби уникнути збіговиска і натовпу людий, жадних такого видовища, за картами вступу.

День перед страченем, по полудни, явив ся у вязници прокуратор державний і подав Геннїґови до відомости, що на другий день смерть єму зроблять. Геннїґ сидів тоді ще в слїдчій вязници в Почдамі і мав все ще на-

часу до часу або переминаючо займають ся будівельними роботами має тревати обезпечене лише в часї будови. Той додаток принято 212 голосами против 110. Вислїд голосованя приймили социяльні демократи окликами „пфуй“. — На тім покінчено засїданє, назначуючи слїдуюче на вчера рано.

Вчерашнє засїданє палати відкрив Президент по год. 10 рано. По відчитаню вплививів приступлено до другого читаня буджетової провізориї. Промовляло кількох бесідників, між ними п. К. Левицкий, котрий заявив ся против провізориї. Опісля по кількох фактичних спростованях приступлено до голосованя. В голосованю принято буджетову провізорию в другім і третім читаню 246 голосами против 202.

Ухвалено відтак закон о континґентї спіритусу і приступлено до третої точки порядку дневного, до справи відписаня податку ґрунтового з причини шкід від морозу.

Комісия господарска радила вчера над справою годівлї худоби і над правительственним предложенєм в справі відшкодованя для рільників за торговельні договори. В дискусиї забирало голос кількох бесідників, а управитель міністерства рільництва п. Поп уділив подрібних пояснень що до намірів правительства, як оно гадає повести той розділ в Галичині. І так: З загальної суми 1 міліона мають бути виплачені субвенциї союзам; як польські так і рускі союзи будуть відповідно до чисельного стану худоби обділені міністерством рільництва в порозуміню з Видїлом краєвим і при співучасти п. Намістника. Коли по установленю способу ужитя буде розходити ся о роздїленє квоти припадаючої на краї, справа та в Галичинї буде ведена Міністерством рільництва в порозуміню з Видїлом краєвим і при співучасти п. Намістника після такої засади: а) квоти призначені до подїлу поміж поодинокі союзи будуть роздїлені межи оба народи в Галичині на підставі скількости худоби; б) коли би в цїли роздїлу тої квоти мала бути покликана до житя орґанізация, обіймаюча цїлий край, тодї правительство буде старати ся о то, аби рускому народови, взглядно руским орґанізациям рільничим забезпечити на тій самій підставі участь в зарядї орґанізациї. — По тих поясненях ухвалено 25 голосами против 15 торговельно-полїтичний закон уповновласнюючий.

Новинки.

Львів, дня 23 грудня 1909.

— **Іменованя.** Президия краєвої Дирекциї скарбу іменувала: асистента митового, Вікт. Кублїна, официялом митовим в X кл. ранґи і перенесла поборцїв митових: Евг. Оркіна, Юл. Сімона і Кар. Піяцку до X кл. ранґи урядників державних; — іменувала официялів рахункових: Ант. Сікорского і Кир. Сьвідерского ревідентами рахунковими в IX кл. ранґи при гал. властях скарбових.

— **Нове економічне товариство.** Краєвий суд яко торговельний у Львові вписав до реєстру зарібкових і господарских стоваришень „Спілку продукцийну“ стоваришенє зареєстр. з обмеж. порукою у Львові. Предметом підприємства є: Сполученє економічних сил членів тов. для їх добробиту через купно сирих продуктів, переробльованє їх і продаж, закладанє в тій цїли фабрик до обороту за условленим процентом, уділюванє членам позичок і т. п. Один удїл виносить 100 К; порука подвійна. До першої дирекциї належать: Микола Заячківский, др. Волод. Бачиньский і Юліян Мудрак а яко заступник Антін Хойнацкий.

— **В Потоцї** коло Рогатина отворено в суботу новий пожарний „Сокіл“. На конституючі загальні збори прибуло з сусїдних сїл звиш 100 членів „Сокола“. До нового „Сокола“ вписало ся 40 членів. В Рогатинщинї закладають декуди також і „Січи“ але спроваджують статути з львівского „Сокола“.

— **Спроневірене 20.000 К.** На шкоду одної з львівских канцелярий адвокатских спроневірив сего місяця 20.000 К і втік імовірно за границю мундант тої канцелярії Болеслав Тарнавский. Дефравдант єсть родом з Пленикова перемишлянського повіта має лїт 32, єсть темно бльондин, середного росту, має попсовані зуби, ніс широкий, великі синї очи, великі руки (додати би можна: як у злодїя) і ноги, хід потяжкий. Тарнавский був до послїдної хвилї рахунковим урядником львівскої почти, б. слухачем права, а роботу мунданта залагоджував що дня по полудни. Дня 14 с. м. вислав его адвокат з квотою 20.000 К, щоби надав їх на почтї до каси повітової в Борщеві. Нїхто навіть не припускав, що то небезпечно віддавати таку суму в его руки. Не прийшло то нїкому на гадку навіть тодї, коли Тарнавский через кілька днів не приходив до роботи. Наконець упімнули ся з Борщева о гроші, а що Тарнавского не можна було нїгде знайти, то дали знати на полїцию, котра вислала насамперед телеґрами до пограничних властий, а вчера доповнила телеґрами стежними листами з докладним описом особи Тарнавского і его фотоґрафією.

— **Крадежі.** Оногдашної ночи обікрадено цукорию Залевского при ул. Академічній. Злодїї добули ся до склепу від подвіря, розбили касу і забрали з неї около 300 К, а крім того розбили ще дві пушки з жертвами. — Іван Щерба, 15-лїтний хлопак, занятий в склепі п. Їхньовского при улици Паненьскій ч. 25, забрав в суботу з шуфляди в склепі 400 К і вибрав ся в сьвіт. Насамперед поїхав поспішним поїздом до Відня і там купив собі за 64 К одїнє і пальто, а за 14 К ручну торбу та накупив до того ще всїляких дрібниць і вернув до Львова на Підзамче, звідки хотів поїхати до Бродів на сьвята до родичів, а навіть купив собі був вже й білет. Не думав лиш о тім, що полїция за ним слїдить. На Підзамчу арештувала его полїция і хлопець признав ся до вини. При нім знайдено ще 111 К 88 с. Гроші і річи зложено на полїциї, а хлопця поки що замкнено до арешту. — З магазину зелїзничого вкрадено на шкоду фабриканта орґанів п. Газого велику пачку, в котрій були цинові рурочки вартости 80 К. — З друкарні Kurj. Lw. вкрадено машину до писаня вартости 500 К. — З пансіонату при ул. Академічній ч. 12 вкрадено оногди п. Володимирі Мотюківній, учительці футерко з кангурів. — До божниці при ул. Угорскій в Перемишли добули ся дня 16 с. м. злодїї і вкрали 2 лїхтарі з хіньского срібла і 10 К із скарбонки.

— **Львівский склад „Достави“** спровадив малі гарні образки з рождества Христового і чудес для ужитку катехитів і сьвящеників в сім часї в школах і на йорданьский обхід нарохії. Одна сотка образків коштує від 80 с. до 3 К і трохи висше. Се була би мила духовна памяточка для дїтий.

— **Рабункове убийство.** Із Станиславова доносять: В однім з домів на Гірцї під Станиславовом убито в понедїлок в цїли рабунку 58-лїтну Етлю Земмельову. Сильно підозріних о то убийство арештовано комірницю Земмельової Анну Немец і еї любаса Теодора Усьціньского, у котрих в помешканю знайдено річи, що були власностию убитої.

дію, що его помилують. Вчувши, що его жде, перепудив ся в першій хвили дуже, але й зараз відзискав спокій та подав просьбу, щоби ще раз переведено розправу. Суд ще того самого дня вечером відкинув просьбу. Генніґа всадили тодї до дорожки і повезли до кримінслу в Плєцензе та примістили его там в кели для убийників недалеко місця траченя. Небавком явив ся сьвященик, котрий мав приготовити убийника на смерть, але той не дав собі нїчого говорити, лиш зачав кидати ся і верещати та заєдно говорив, що то не він убив 21-лїтного Ґірнота.

Рано о год. пів до 7 явив ся в кели інспектор вязниці з трома дозорцями і взяли Генніґа та повели его на місце траченя. Ще на тій короткій дорозі через сїни і зелїзні двері, через котрі виходило ся на мале подвірє, де кат вже вечером уставив був сій ковбан, кричав Генніґ в смертельнім страху раз по раз: Чого хочете від мене? Аж коли прокуратор прочитав єму вирок з підписом короля і показав єму его, він замовк і дав ся спокійно положити під топір. Один з очевидців так описує се траченє:

Сьвідки виконаня сего вироку одержали були карти вступу, котрі їх виразно зобовязували „до строгої тайни“ і длятого публика не знала нїчогісенько о тім, що має відбути ся траченє. О якімсь збіговиску перед кріміналом в Плєцензе не було длятого й бесїди. Коли ми в дощ і студїнь о годинї чверть на 7 рано явили ся перед брамою криміналу, застали там лиш трох патролюючих жандармів. Нам казали піти на перше подвірє вязниці. Там зібрало ся небавком яких 25 осіб, між ними трибунал судейский і кількох з тих присяжних, що видали на Генніґа вердикт „винен“. Всї цивільні особи були в сьвяточній одежи. Між ним був також один вже постарший панок, котрий своєю величиною і своїм обємом визначав ся від инших і якраз убирав білі рукавички. То був кат Швіц із Вроцлава. Поза ним стояло трох молодших людий в шапках і сірих кафтанах; то були его помічники. Крім того сьвітили ся там ще й блискучі шоломи: 25 жандармів, 10 полїцаїв і один полїцийний офіцир.

Коли вже всї сьвідки зійшли ся, повідомлено їх, що траченє відбуде ся на третім подвірю криміналу. Два рази отворили ся і замкнули ся зелїзні брами і ми опинили ся на місци, де мав бути виконаний вирок. З переду стояв тут стіл застелений чорним сукном а коло него станув перший прокуратор державний, котрий вів розправу, в урядовім одїню. Всї сьвідки, в першім ряді полїцийні урядники уставились довкола. В глубинї стояв другий малий стіл, застелений також чорним сукном а на нім стояли знаряди потрібні до траченя: топір, ремені і зелїзний обруч до притяганя голови. На самій серединї подвіря стояла низька, червоно помальована лавка, що припирала одним кінцем до грубого ковбана. Она була на тім кінци вирізана так, щоби ним могла ковбан обняти, а ковбан, рівний з лавкою, мав з противного боку вирізану під верхом діру, в котрій могла би поміститиcя голова.

Підчас коли ми в найбільшім зворушеню ждали, що то буде, отворили ся в мурі малі зелїзні двері і увійшов Генніґ в супроводі пятьох дозорців вязничних, блїдий, невиспаний, з запавшим лицем. Він мав на собі вязничне одїнє, але горішне так зроблене, що в однїй хвили можна було его здерти з него. Підчас коли єму відчитувано вирок смерти, Генніґ викрикував, але відтак замовк і дав все з собою зробити. Кат кинув оком на вирок, котрий єму подав прокуратор разом з власноручним підписом короля і сховав его до своєї теки на акти. То, що тепер стало ся, відбуло ся, майже в однїй хвили так, що ледви можна було все добре добачити.

Помічники ката вхопили Генніґа, здерли з него верхнє одїнє, звалили на червону лавку, привязали до неї ременями, поклали голову на ковбан так, що она всунула ся в тоту яму, що була в ковбанї з заду і притиснули зелїзним обручем в долину, через що шия натягнула ся на тій части ковбана, що був межи лавкою а дїрою на голову а в тій же хвили свиснув топір ката і голова впала зпід обруча поза ковбан. Кат, лишивши топір в ковбанї — бо рубнув з такою силою, що не лиш за одним замахом відтяв голову, але ще й топір вбив глубоко в дерево — приступив до прокуратора і замельдував, що виконав вирок. В тій хвили внесли чотири арештанти чорну домовину, зложили в ній тїло покараного смертию, поклали голову в долинї межи ноги і винесли а офіцир полїцийний завізвав всїх присутних, щоби сейчас розійшли ся. — І стало ся знов по людскій справедливости!

(Дальше буде).

† Померли: Текля Слизюк, вдовиця по підряднику почтовім в 65 р. житя; — Юстина Недільска, вдовиця по урядпику зел. в 65 р. житя:— Ігнатий Кропивицкий, підприемець будів. в 73 р. житя; — В Чернелици Келестин Зибликевич, ем. почтмайстер, рідний брат бл. п. маршалка краевого в 75 р. житя. — В Монахові померла Кляра Ціґлер одна із найславнійших німецких артисток драматичних.

— **Дрібні вісти.** Дирекция Земельного Банку гіпотечного у Львові розписала конкурс на дві посади урядників тогож банку. Зголошеня треба вносити письменно до дирекциї Земельного Банку гіпотечного у Львові, ул. Руска ч. 20, до кінця грудня 1909. — Розправа против Давидяка, убийника Штофів, закінчила ся вчера засудом на кару смерти через повішене. Засуджений Давидяк приймив вирок смерти зовсім байдужно а коли предсідатель трибуналу спитав его, чи приймае вирок, відповів він, що ні, „бо там було богато неправди" і зголосив жалобу неважности. — Згублено дві книжочки каси ощадности на 1700 К, виставлені на імя Ґізелї Тамбор. — В Боснї появили ся коло місцевости Буґойно великі стада вовків, котрі кидають ся на худобу і роблять велику шкоду. Постановлено зробити велику облаву при участи войска. — В Перемишли збанкротували фірми: Мойсей Копф, Ігнатий Вольфельд і Товія Кнебель.

— **Лікар з атропіною.** З Вінер-Найштадт в долїшній Австриї доносять про таку подію, яка там стала ся дня 19 с. м. у тамошного торговельника, Альойзия Коппеля, котрий займае ся гуртівною продажию збіжа, були в суботу гості. Він почестував їх лїкером, котрого й сам випив і его жінка тай служниця Мария Позек. Зараз по тім всї занедужали досить сильно і у всіх проявили ся ознаки якогось затроеня. Служниця Позек зачала дуріти і еї треба було відставити до шпиталю; тай торговельник рибою Сіней зачав був також дуріти. Завізваний лїкар, пізнавши, що они всї затроені, зачав їх ратувати і зараз їм полекшало. Слїдство виказало, що один із синів Коппеля, побачивши у фрящинці лік до очий, атропіну, сильну отрую, котру робить ся з вовчої ягоди, гадав, що то якийсь лїкер, зілляв еї до другої фляшки з лїкером, котрим опісля всї затроїли ся.

— **Полїтичні замахи і убийства.** Ві второк вечером виконано в Букарештї замах на румуньского президента міністрів Йонеля Брацїяна. Коли Брацїяно около 6 год. вечером вертав із сенату, стрілив до него якийсь чоловік на кілька кроків від его помешканя три рази з револьвера. Дві кулї поцїлили Брацїяна в плечі а трета в рамя. Однак лиш дві кулї зранили его. Лїкарі ствердили зараз, що одна куля зранила его в ліву лопатку а друга в грудну клїт з правого боку, однак обі рани не суть зовсім небезпечні. В містї, як понятно, настало з причини сего замаху велике занепокоене. Убийника зловлено: есть ним якийсь 27-лїтний механїк зелїзничий. Що его спонукало до замаху, доси не знати. Слїдство в сій справі веде ся. Як тепер доносять з Букарешту, виновник замаху рішив ся відобрати собі житє і кинув ся вчера з вікна другого поверха на брук.

Страшнійша подія стала ся в Петербурзї. Перед кількома днями якийсь чоловік, що називав себе Михайлом Вознесеньским, винаймив помешкане в домі при ул. Саратівскій на 4-ім поверсї і спровадив ся там. Пізнїйше приїхав до него его вуйко зі слугою. Отже в помешканю того Вознесеньского настав минулої ночи так страшний вибух, що знищив два поверхи а при тім згинув і той вуйко зі слугою. Показало ся пізнїйше, що тим вуйком був начальник полїтичної полїциї, полковник Карпов а его слугою тайний аґент полїцийний.

Полковника Карпова роздер вибух на дрібні кусні. В хвили, коли настав вибух, Воскресеньский був здаесь на сходах і вибіг без капелюха і пальта на улицю, де его арештовано, заким ще міг стріляти з револьвера. Показало ся, що убийник полковника Карпова, котрий прибрав собі назвище Воскресеньского, предкладав перед тим полїциї свої услуги в справі викриваня революцийних орґанїзаций. Виновник замаху виконав замах за помочию пекольної машини, котру сполучив з проводом дзвінка електричного. Льокаль, в котрім настав вибух, був, як кажуть, льокалем полїтичної полїциї. Говорять також, що полїция впала на слїди великого заговора полїтичного і шукае за складами бомб.

Наконець наспіла із Сеула на Кореї вість, що там заштилетовано корейского президента міністрів іменем Ии. Убийства допустив ся якийсь 20-лїтний Кореець в хвили, коли премієр їхав в повозї. Та й візника ранив також. Убийника арештовано і припускають, що він есть членом якогось тайного товариства полїтичного.

— **Нещасливі пригоди.** В реальности при ул. Аспика ч. 2 впав вчера рано з ґанку II. поверха горнець з розтопленим маслом на голову переходячої через подвіре Мариї Кравзової і покалїчив еї. Поготівля ратункова подала їй першу поміч. — Дня 9 с. м. в міскім ломі каменя в Застїночу під Теребовлею впав робітник Михайло з висоти 14 метрів і убив ся на місци. Суд повітовий в Теребовли розвів в сій справі карно-судове слїдство. — Дня 6 с. м. утопив ся під Жеґестовом в Попраді начальник громади Зубрика, Михайло Микуляк, переїзджаючи через ту ріку возом з Угорщини.

— **Поправка.** В послїднім фельєтонї видруковано хибно в однім місци „скали спанених" замість „скали Спасения", що в виду наспівшої нині вісти з Каєн уважаємо за потрібне поправити.

Телеґрами.

Льондон 23 грудня. Канцлер скарбу льорд Джордж заявив на зборах виборців, що змаганя ширеня ненависти межи Анґлїєю а Німеччиною суть злочином. Хто то робить, щоби хвилево осягнути якісь користи, есть зрадником вітчини.

Київ 23 грудня. Дубровін доконує тут перегляд боєвих орґанїзаций „союза російского народу". Всї члени зложили перед ним торжественну присягу, що напружать всї свої сили до борби з „инородцями".

Петербург 23 грудня. Судова комісия думи висказала ся однодушно за позбавленем жандармів права вести перше слїдстве в справах полїтичних.

Петербург 23 грудня. „Русское Знаня" висказує надію, що небавком буде розпущена трета, революцийна дума а на еї місце буде покликана четверта патріотична.

Париж 23 грудня. З Каєн в Ґуянї доносять, що вязні карної кольонії збунтували ся з причини заведеня тїлесної кари і утопили команданта островів Спасения, надінспектора, лїкаря вязничного і кількох дозорців.

Петербург 23 грудня. З причіни убитя шефа полїциї Карпова, відбували ся вчера, й нині через цїлу ніч ревізиї по домах і численні арештованя. При ревізиях домових знайдено богато динаміту і бомб. Революціонїсти мали здае ся зносини з Фінляндиєю і сторонами в глубині Росиї. Кількох редакторів, котрі старали ся о інформациї в льокали заговірників, арештовано, але їх випущено нині на волю.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2^{30}**, 5^{50}, 7·25, **8^{55}**, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **8^{40}**, 9^{50}.
*) З Тарнова.

З Підьолочиск: 7·20, 12·00, **2^{15}**, 5·40, 10·30.

З Черновець: **12^{20}**, 5^{45}*), 8·05, 10·20*), **2^{05}**, 5·53, **6^{40}**, 9^{30}.
*) Із Станиславова, *) З Коломиї.

Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, 11^{00}.

З Самбора: 8, 9·57, 2, 9^{00}.

З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50

З Яворова: 8·05, 5.

На „Підзамче":

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 6·15, 10^{12}.

З Підгаєць: 10·54, 7·26*), 9·44, 6·29*), 11·55*)
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків"

З Підгаєць: 10·38, 7·10*) 9·28, 6·13*), 11·39*)
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 8·15, 8^{20}.
„ 1/6 до 30/9 3·27, 9^{35}
„ 2/7 до 30/9 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від 1/5 до 31/5 3·27, 9^{35}.

З Янова:
що дня: від 1/5 до 30/9 1·15, 9^{25},
в неділї і р. к. сьвята: від 1/5 до 12/9 10·10.

Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10·15.

З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 2?/9 11^{45}.

З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12^{45}**, 3^{50}, **8^{25}**, 8·40, **2^{45}**, 3·30*), 6^{12}, **7**, 7·35, 11^{15}.
*) до Ряшева.

До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8^{00}, 11^{10}.

До Черновець: **2^{50}**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), 6^{00}*), 10^{35}.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.

До Стрия: 7·30, 1·45, 6^{55}, 11·25.

До Самбора: 6, 9·05, 3·40, 10·45.

До Сокаля: 6·14, 11.05, 7^{10}, 11^{35}*)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6^{30}.

З „Підзамча":

До Підволочиск: 6.35, 11, **2·31**, 8^{39}, 11^{32}.

До Підгаєць: 5·35*), 6·12, 1·30*), 6^{30}, 10·35*).
*) до Винник.

З „Львів-Личаків":

До Підгаєць: 5·53*), 6·32, 1·49*), 6·50, 10·54*).
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30. 8^{34}.
„ 1/7 до 31/8 5·50
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, 8^{34}.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·–.

До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·35
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·35

До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/7 до 12/9 10·35.

До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 2·15.

До Винник що дня 5^{30}

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

КНИЖКИ
на нагороди пильности.

Книжки рускі а також і польскі апробовані Вис. ц. к. Радою шкільною можна замовляти в рускім Товаристві педаґоґічнім улиця Сикстуска ч. 47, в книгарни Науков. Товариства ім. Шевченка у Львові Ринок ч. 10 і в склепі Тов—а Взаїмної помочи учительскої в Коломиї (Народ. Дім) і у всїх книгарнях в краю.

I. Образкові книжочки для дїтий.

Дїтвора, опр. 1 К.
Зьвірята домашні, опр. 80 с.
Приятелї дїтий, опр. 1·20 К.
Ах, яке хороше, опр. 2 К.
Для розривки, опр. 1·20 К.
Око в око 1 К.
Крізь трав килими 1 К.
З Царства зьвірів, опр. 1·50 К.
Лїтною порою, опр. 150 К.
Дїточі вигадки опр. 1·50 К.
Від весни до весни, опр. 2 К.
Веселий сьвіт 60 с.
Дикі зьвірята в образках і віршах, 60 с.
Книжочка Стефуні 60 с.
Мамин дарунок 60 с.
Приятелї чоловіка 60 с.
Татів дарунок 60 с.

II. Ілюстровані байки та оповіданя.

Казки народні, ч. I. і II. бр. по 50 с., опр. 70 с.
Казки народні, ч. I. і II. разом опр. 1·30 К.
Мірон: Пригоди Дон Кіхота, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Казки братів Ґрімів, бр 50 с., опр. 70 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. I. бр 40 с., опр. 60 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. II. бр. 55 с., опр. 80 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. I. і II. разом опр. 1·30 К.
Ґете-Франко: Лис Микита, трете нове видане бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Робінзон великий ілюстр., бр. 1·80 К, опр. 2·20 К.
Житє і слава Тараса Шевченка, образок сценїчний, бр. 30 с.
Калитовский: Подорож сьв. Николая, драматична гра, бр. 20 с.
Ілля Кокоруда: Спомини з Атен з ілюст. бр. 1·80 К, опр. 2·10 К.
Свен Гедін: Крізь пустинї Азиї. ч. I. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустинї Азиї ч. II. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустинї Азиї, ч. III. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустинї Азиї, ч. IV. бр. 2 К, опр. 2·30 К.
Билина про Ілию Муромця і єго славні подвиги, бр. 16 с.

III. Книжки для шкільної молодїжи і для народу.

Молитвенник народний, нове розширене видане по 50, 70 с. і 1 К.
Китиця желань, нове розширене видане, бр. 40 с., опр. 60 с.
Т. Шевченко: Кобзар для дїтий, (друге попр. видане) бр. 30 с.
Гордієнко: Картагинцї і Римляне, бр. 40 с., опр. 60 с.
Мальота: Без родини, нове видане, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Днїпрова-Чайка, Коза-Дереза (дїточа оперетка) 1 К.
Др. О. Макарушка: Короткий огляд руско-українського письменства від XI.—XVIII. столітя, бр. 40 с., опр. 60 с.
Тарас Шевченко: Кобзар, бр. 2 К, опр. 2·50 К, опр. в пол. 2·70 К.
Др. Ів. Франко: Коли ще зьвірі говорили, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
В. Лебедова: Малі герої, бр. 50 с., опр. 70 с.
Ів. Спілка: На чужинї, бр. 40 с., опр. 60 с.
О. Катренко: Оповіданя, бр. 40 с., опр. 60 с.
Василь В—р: Подорож до краю ліліпутів, бр. 50 с., опр. 70 сот.
А. Кримский: Переклади, бр. 40 с., опр. 60 с.
Образки з історії України-Руси, бр. 50 сот.
Стефан Пятка: На прічках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Марта Борецка, трете видане, бр. 50 с., опр. 70 сот.
Гр. А. Толстой: Казки, бр. 40 с., опр. 60 с.
О. Кониський: Поеми, бр. 30 с., опр. 50 с.
М. Вовчок: Інститутка, бр. 40 с., опр. 60 с.
Дивні пригоди Комаха Санґвіна і, бр. 48 сот.
Малий съпіваник, бр. 20 с., опр. 34 с.
Клявдия Лукашевич: Серед цвітів, ком. в 2. діях, бр. 14 с., опр. 30 с.
Е. Ярошиньска: Друга китичка для малих дівчат, бр. 20 с., опр. 40 с.
Шекспір в повістках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Королевский: Дві могилї, бр. 18 с., опр. 32 с.
Анґлійскі казки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Е. Ярошиньска: Повістки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Віра Лебедова: Мами, бр. 20 с.
Др. І. Франко: Абу Казимові капцї, бр. 60 с., опр. 90 с.
Збиточник Гумфрі (з анґлійского), бр. 70 сот., опр. 1 К.
Робінзон великий, бр. 1·50 К, опр. 1·80 К.
А. Глїбів: Байки, бр. 10 с.
Історня куска хлїба (з француского), бр. 50 с., опр. 70 с.
Збірка оповідань, бр. 40 с., опр. 60 с.
Кіплїнґ: В Джунґлях, бр. 1 К опр. 1·30 К.
К. Гриневичева: Леґенди і оповіданя, бр. 30 сот., опр. 50 с.
І. Б. Двоножний зьвір, бр. 40 с., опр. 60 сот.
За Амічісом, переклав В. Шухевич: Записки школяря, бр. 40 с., опр. 70 с.
Джонатан Свіфт: Подорож Ґулївера до краю великанів, бр. 50 с., опр. 70 с.
Е. Ярошиньска: Заповіт (збірка оповідань), бр. 30 с., опр. 50 сот.
Уличник (з француского, перекл. А. Крушельницкий), бр. 1·10 К, опр. 1·40 К.
В. Чайченко: Олеся, бр. 10 с.
О. Федькович: Вибір поезий, додаток до ч. 24 „Дзвінка“.
„Дзвінок“, брошуровані річники по 4 К.
„Дзвінок“ „ „ з р. 1906 і 1907 по 6 К.
Японьскі казки, бр. 30 с.
Сору Кру, бр. 30 с., опр. 50 с.

З друкарнї В. Ловиньского під зарядом І. Надопада. (Телефона ч. 527).